

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 764/05
02.11.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Милене Инић-Дреџун, Горана Чавлине, Бате Цветковића и Верољуба Цветковића, чланова већа и саветника Гордане Бурлић, записничара, у кривичном предмету против оптужених АА и ББ, због кривичног дела омогућавање уживања опојних дрога из члана 246. став 1. Основног кривичног закона, одлучујући о жалбама Окружног јавног тужиоца у Смедереву и бранилаца оптужених, изјављеним против пресуде Окружног суда у Смедереву К.87/03 од 02.02.2005. године, у седници већа одржаној 02.11.2005. године, у смислу члана 375. Законика о кривичном поступку, у присуству оптуженог АА и његовог браниоца, а у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе Окружног јавног тужиоца у Смедереву и бранилаца оптужених АА и ББ, а пресуда Окружног суда у Смедереву К.87/03 од 02.02.2005. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Смедереву К.87/03 од 02.02.2005. године, оптужени АА и ББ су оглашени кривим за по једно кривично дело омогућавање уживања опојних дрога из члана 246. став 1. ОКЗ и осуђени на казне затвора у трајању од по шест месеци. Према оптуженима је изречена мера безбедности одузимања предмета и то 0,46 грама бруто масе индијске конопље. Оптужени су обавезани да на име паушала плате, по 3.000,00 динара, а оптужени ББ, на име трошкова кривичног поступка износ од 21.700,00 динара.

Против наведене пресуде, жалбу је благовремено изјавио Окружни јавни тужилац, због одлуке о казни, с предлогом да се побијана пресуда преиначи у погледу одлуке о казни, у смислу жалбених навода.

Жалбу је благовремено изјавио и бранилац оптуженог АА, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о казни, с предлогом да се побијана пресуда укине и предмет врати истом суду на поновно суђење или да се преиначи у погледу одлуке о казни, тако што ће му се изрећи условна осуда.

Жалбу је изјавио и бранилац оптуженог ББ, због повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, одлуке о казни и одлуке о трошковима поступка, с предлогом да се побијана пресуда преиначи тако што ће се оптужени ослободити оптужбе или му изрећи условну осуду.

Републички јавни тужилац у поднеску Ктж.907/05 од 16.05.2005. године, предложио је да се жалба Окружног јавног тужиоца уважи и оптуженима изрекну строжије казне затвора, а да се жалбе бранилаца оптужених одбију, као неосноване.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу члана 375. ЗКП у присуству оптуженог АА и његовог браниоца, а у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, размотрио списе предмета,

испитао побијану пресуду, ценио наводе у жалбама и предлог Републичког јавног тужиоца, па налази:

Жалбе су неосноване.

Побијана пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка, нити повреде кривичног закона, на које Врховни суд, као другостепени суд, у смислу члана 380. став 1. тачка 1. и 2. ЗКП, пази по службеној дужности, нити битне повреде на које се жалбом браниоца оптуженог АА, указује.

Неосновано се жалбеним наводима браниоца оптуженог АА, истиче да је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, односно да нема разлога о одлучним чињеницама и да је изрека пресуде неразумљива, противречна сама себи и разлозима пресуде. Из описа радњи наведених у изреци и побијане пресуде, произилазе сва битна обележја бића кривичног дела омогућавање уживања опојних дрога из члана 246. став 1. ОКЗ, за које су оптужени побијаном пресудом оглашени кривим. О свим одлучним чињеницама дати су довољни, јасни и правилни разлози који не садрже противречности, нити је изрека пресуде противречна датим разлозима. Одбрана овог оптуженог детаљно је цењена, како појединачно, тако и у односу на остале изведене доказе, па се жалбени наводи оптуженог и његовог браниоца да је првостепена пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, оцењују неоснованим.

Супротно наводима у жалбама бранилаца оптужених АА и ББ, првостепена пресуда се заснива на чињеницама и доказима изведеним током целог кривичног поступка, у истрази и на главном претресу. Побијајући наведену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања браниоци ових оптужених у суштини побијају правилност оцене изведених доказа, наводећи да је првостепени суд погрешно, што није поверовао одбрани оптуженог АА, односно оптуженог ББ, при чему се оспоравају чињенични и правни закључци првостепеног суда за постојање кривичног дела и кривичне одговорности оптужених за ова кривична дела.

По оцени Врховног суда, жалбеним наводима се не доводи у сумњу утврђено чињенично стање и закључак првостепеног суда, да је оптужени АА критичног дана у просторијама окружног затвора, где су оба оптужена издржавали казне затвора, дао на уживање опојну дрогу марихуану оптуженом ББ, коју је на његово тражење набавио ван затвора и то "џоинт", који је унео у затворске просторије и дао му на уживање, да би потом оптужени ББ, овај "џоинт" поделио са сведоком СС и њему на тај начин омогућио уживање опојне дроге.

На потпуно и правилно утврђено чињенично стање, правилно је примењен кривични закон, када је суд радње оптужених АА и ББ, правно квалификовао као кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. ОКЗ.

Испитујући првостепену пресуду, у делу одлуке о казни, Врховни суд налази, да је првостепени суд правилно утврдио све околности и чињенице, у смислу члана 41. ОКЗ, које су од утицаја на врсту и висину кривичних санкција, па су изречене казне затвора у трајању од по шест месеци, адекватне тежини извршених кривичних дела, степену кривичне одговорности извршених дела и да представљају нужну и довољну меру за постизање сврхе кажњавања прописане чланом 33. ОКЗ, посебно што се у жалби јавног тужиоца, не наводе неке нове околности, које би могле имати такав значај који би оправдавао изрицање строжих казни, нити се у жалбама бранилаца оптужених указује на околности које би оправдавале изрицање блажих казни од оних које је оптуженима правилно изрекао првостепени.

Из изложеног, на основу члана 388. ЗКП, Врховни суд је одлучио као у изреци пресуде.

Записничар, Председник већа

судија,

Гордана Бурлић, с.р. Јанко Лазаревић, с.р.

За тачност отправка
ан